

den aflydes, men inden den er vedtagen og ſtafſeſtet, kan den ingen Gyldighed ſaa. Med Henſyn til Spørgsmaalet om, at det vilde være heldigt, om man i Udvalget havde forhandlet med Miniſteren om denne Miſbilligheſe og dens Konſeſſenſer, mener jeg, at det er en egen Sag at forhandle med en Miniſter om at miſbillige, hvad han har gjort. Man kan forhandle med ham om Sagens Realiteter, men naar det er noget, ſom man har taget ſit Standpunkt til og mener at burde miſbillige, ſaa er Forhandlingens Øjeblik forbi.

K. Bojſen: Det forekommer mig, at det var let at komme over, da man netop ikke ſkulde forhandle med den Miniſter, overfor hvem man vilde udtale Miſbilligheſen. Det var derfor meget naturligt i Udvalget at forhandle med ham om den henſigtsmæssigſte Maade at afhjælpe den Mangel paa, ſom var Reſultatet af den foregaaende Miniſters Administration. Den ærede Ordfører tager imidlertid Forholdet ſaaledes, at han mener, at jeg har ſpurgt ham, om det foreliggende Tilfælde vil komme ind under den for lidt ſiden behandlede Lov. Men det kunde ikke falde mig ind at ſpørge ham derom. Jeg gik ud fra, at det efter den ærede Ordførers Udtaleſe forrige Gang maatte være hans Mening, at det foreliggende Tilfælde ikke kunde komme ind derunder. Det er jo indlyſende, at vi have kun foreløbig behandlet vedkommende Lovforſlag ved 2den Behandling. Det ſkal til 3dje Behandling, og det ſkal over i Landſtinget, og der ſkal vel ogſaa forhandles med Miniſteren. Det har viſt en ret prækar Fremtid for ſig. At dette Lovforſlag ikke bliver Lov i Dag, turde vel alle være enige om. Men det synes jo, at der er al Udfigt til, at det foreliggende Forſlag til en Folketingsbeſlutning vil blive vedtaget i Dag, og derved vil dette Forhold efter den ærede Ordførers Mening være afgjort for ſig. 3 Dag bliver det formentlig vedtaget, at det er ulovligt, at Chefen for Officerſkolen bliver ſiddende, og den ærede Ordfører forudſætter, at det vil have praktiſke Følger. Jeg kan ikke let tænke mig andet, end at dette ulovlige Forhold hører op fra i Dag, og at naar dette Spørgsmaal er afgjort, er dermed givet, at dette Tilfælde ikke kan blive behandlet efter en Lov, der maaſke bliver færdig om en Maanedes Tid. Jeg har alſaa opſattet den ærede Ordfører fuldstændig rigtigt, og jeg ſøiede til, at dette ſtiller Sagen i en end mere tvivlſom Belysning, fordi vi ſtaa over for at vedtage en Beſlutning, hvorom den ærede Ordfører ſiger, at den vil have afgørende

Følger med Henſyn til den foreliggende Sag, medens den ærede Ordfører ikke vil betro os, hvilke diſſe Følger ere.

Wagner: Jeg maa bede det ærede Ting undſkyldte, at jeg et Øjeblik afbryder den ſærdeles intereſſante og ubentede Debat mellem de to ærede Medlemmer af Flertallet. Det er ikke for at tærſte Sanghalm med Henſyn til Fortolkningen af § 124 i Hærloven, angaaende hvilken jeg faſtholder min Anſkuelse, men det er kun et enkelt Udtryk af den ærede Ordfører, der giver mig Anledning til at tage Ordet. Han mente, at jeg havde opfordret til Rigsretsanklage, men det har jeg ikke gjort ganſke i Almindelighed. Jeg har tværtimod opfordret til at tage Sagen fornuftig og ikke komme med ſaadanne gewaltige Midler ſom en Udtaleſe af Miſbilligheſe. Det var derimod i Anledning af, at den ærede Ordfører brugte Udtrykket „kriminel“, at jeg ſagde, at hvis noget ſaadant foreligger, ſaa er der ikke Tvivl om, at kriminelle Sager egne ſig bedre til Behandling af Domſtolene, af Rigsretten, end af Folketinget, men jeg tilføjede udtrykkelig, at det var jo muligt, at den ærede Ordfører ikke forbandt nogen videre Tanke med dette Udtryk, at han havde brugt det ſom en halvt ſpøgende Bending, og under denne Forudſætning var det langt fra, at jeg opfordrede til Rigsretsanklage. Dog vilde det mere mig at ſe en ſaadan, idet jeg er ganſke overbevist om, at en Friſindelse vilde blive den nødvendige Følge. Det vilde jo unøgtelig ogſaa være mere konſeſſent og rigtigt, naar man mener, at der er begaaet Lovbrud, at gøre Anſvargældende fremfor at ſøre hvad jeg nærmest vil kalde et Slag i Luften, komme med en Udtaleſe, om hvilken man ikke ved, hvilken Virkning den vil gøre. Vi ſe jo, at de to diſkuterende Medlemmer ere i højſte Grad uenige om, hvad der vil ſte, naar Lynet ſlaar ned, om det vil ramme 1 eller 2, 3 eller flere Miniſtre.

Ordføreren for Forſlagsſtillerne (Trier): Ja, jeg brugte ganſke viſt Udtrykket „kriminel“ med en viſ ſpøgende Bismag, men jeg mente dermed for øvrigt det ſamme, jeg et Øjeblik i Forvejen havde udtalt, da jeg talte om Brud paa Loven, og ſom jeg tror at alle Menneſker mene, naar de tale om noget kriminel. — Over for det ærede Medlem for Bræſtø (Bojſen) ſkal jeg ſige, at jeg ikke kan ſe, at Situationen har ſtillet ſig anderledes nu end i Begyndelſen af Mødet, da det ærede Medlem vilde ſtemme for denne Beſlutning. Jeg